

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0255

Stan stad ryb oraz sytuacja społeczno-gospodarcza w sektorze rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie stanu stad ryb oraz sytuacji społeczno-gospodarczej w sektorze rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego (2016/2079(INI))

(2018/C 331/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej) ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ⁽³⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiając wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając strategię śródkresową Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) (na lata 2017-2020) mającą na celu zapewnienie zrównoważonego charakteru rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego,
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady wdrażającej Umowę zawartą między Generalną Konfederacją Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) oraz Stowarzyszeniem Krajowych Organizacji Przedsiębiorstw w Sektorze Rybołówstwa (EUROPÊCHE) z dnia 21 maja 2012 r., zmienioną w dniu 8 maja 2013 r., w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając rezolucję przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”,
  - uwzględniając konferencję regionalną dotyczącą budowania przyszłości dla zrównoważonego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym, która odbyła się w Algierze (Algieria) w dniach 7–9 marca 2016 r.,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0179/2017),
- A. mając na uwadze, że Morze Śródziemne, w którym żyje 17 000 gatunków morskich, jest jednym z obszarów o największej różnorodności biologicznej na świecie; mając na uwadze, że przy podejmowaniu decyzji o sposobie gospodarowania nim należy zatem zastosować podejście wielogatunkowe;

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0343.

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- B. mając na uwadze, że w komunikacie pt. „Konsultacje w sprawie uprawnień do połowów na 2017 r. w ramach wspólnej polityki rybołówstwa” (COM(2016)0396) Komisja stwierdziła, że zjawisko przełowienia jest wciąż powszechne w Morzu Śródziemnym i że należy pilnie przyjąć środki niezbędne, by zmienić ten stan rzeczy; mając na uwadze, że w ww. dokumencie Komisja wyraziła również zaniepokojenie faktem, że wiele stad będących przedmiotem oceny poławia się w ilościach znacznie przekraczających szacunkowe wartości docelowe maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY);
- C. mając na uwadze, że najpóźniej do 2020 r. w odniesieniu do Morza Śródziemnego należy podjąć ogromne, bo dotyczące wszystkich stad ryb, wyzwanie, które polega na stopniowej odbudowie i zachowaniu ich populacji powyżej poziomów biomasy pozwalających uzyskać MSY; mając na uwadze, że wyzwanie to będzie wymagać udziału i zaangażowania państw spoza UE; mając na uwadze, że całkowity poziom przełowienia w basenie Morza Śródziemnego jest, ogólnie rzecz biorąc, dwu- lub trzykrotnie wyższy niż FMSY; mając na uwadze, że pomimo znacznych wysiłków – podejmowanych zarówno na szczeblu unijnym, jak i pozaunijnym – mających na celu zagwarantowanie wdrożenia przepisów dotyczących sektora rybołówstwa i przestrzegania ich, ponad 93 % gatunków będących przedmiotem oceny w Morzu Śródziemnym nadal uznaje się za przełowione;
- D. mając na uwadze, że rybołówstwo w tym regionie ma ogromne znaczenie społeczno-gospodarcze dla ludności zamieszkującej tereny nadbrzeżne, mając na uwadze, że sektor ten zatrudnia setki tysięcy osób, uwzględniając także sektor przetwórstwa wtórnego, a duża liczba osób, w szczególności kobiet, jest uzależniona od rybołówstwa pod względem zatrudnienia; mając na uwadze, że Morze Śródziemne odgrywa ważną rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego, zwłaszcza wśród najbardziej podatnych na zagrożenia grup ludności tego regionu, mając na uwadze, że rybołówstwo jest sposobem uzupełnienia dochodów i zaopatrzenia w żywność, a także przyczynia się do stabilności w regionie;
- E. mając na uwadze, że na Morze Śródziemne wpływa szereg czynników, takich jak np. zanieczyszczenie powodowane przez transport morski, które wraz z połowami wywierają wpływ na zdrowie zasobów rybnych;
- F. mając na uwadze, że rybołówstwo na niewielką skalę (tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne) stanowi 80 % floty i zapewnia 60 % miejsc pracy w regionie basenu Morza Śródziemnego; mając na uwadze godny ubolewania fakt, że nie ma ogólnie przyjętej definicji rybołówstwa na niewielką skalę na poziomie europejskim, a także fakt, że stworzenie takiej definicji jest trudnym zadaniem, zważywszy na specyfikę i cechy ekosystemu morskiego i sektora rybołówstwa; mając na uwadze, że rybactwo przybrzeżne na niewielką skalę zostało formalnie zdefiniowane jedynie na potrzeby Europejskiego Funduszu Rybackiego (rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006) jako „połowy prowadzone przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z narzędzi połowowych ciągnionych” (np. włoków); mając na uwadze, że definicja rybołówstwa na niewielką skalę powinna uwzględniać szereg cech krajowych i regionalnych;
- G. mając na uwadze, że na spotkaniu wysokiego szczebla w Katanii w lutym 2016 r., które dotyczyło stanu stad ryb w Morzu Śródziemnym, osiągnięto porozumienie w sprawie pilnej potrzeby odwrócenia tych negatywnych tendencji i potwierdzono główne wyzwanie, jakim jest odbudowa i zachowanie populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy, co pozwoliłoby uzyskiwać MSY przy jednoczesnym przestrzeganiu zobowiązania podjętego w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) odnoszącego się do MSY dla wszystkich gatunków najpóźniej do 2020 r.;
- H. mając na uwadze, że poza problemem przełowienia region Morza Śródziemnego stoi w obliczu licznych wyzwań, z których większość można przypisać gęstemu zaludnieniu linii brzegowej (nadmiar składników pokarmowych, substancji zanieczyszczających, a także zmian siedlisk i linii brzegowej), a także transportowi morskiemu i nadmiernej eksploatacji zasobów, w tym m.in. ropy naftowej i gazu; mając na uwadze, że region Morza Śródziemnego jest ponadto bardzo podatny na zmianę klimatu, która wraz z intensywnym ruchem morskim ułatwia wprowadzanie i osiedlanie się nowych inwazyjnych gatunków obcych;
- I. mając na uwadze, że niemożność korzystania z określonych narzędzi i technik, które są dopuszczalne i mają niewielki wpływ na stan szczególnie narażonych stad, ma ogromne znaczenie dla zdolności przetrwania społeczności przybrzeżnych i wyspiarskich, które już teraz są zmarginalizowane, a także hamuje rozwój i prowadzi do dalszego wyludniania się tych terenów;
- J. mając na uwadze, że społeczności nadbrzeżne we wszystkich śródziemnomorskich państwach członkowskich są w dużym stopniu uzależnione od rybołówstwa, a zwłaszcza od rybołówstwa na niewielką skalę, w związku z czym nierównoważony charakter stad ryb stanowi dla nich zagrożenie;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- K. mając na uwadze, że duża część społeczności nadbrzeżnych w UE jest w dużym stopniu uzależniona od rybołówstwa tradycyjnego, tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa na niewielką skalę w obrębie basenu Morza Śródziemnego;
- L. mając na uwadze wartość społeczno-gospodarczą rybołówstwa rekreacyjnego w wielu regionach basenu Morza Śródziemnego oraz jego bezpośredni i pośredni wpływ na zatrudnienie;
- M. mając na uwadze, że należy uwzględnić wpływ rybołówstwa rekreacyjnego na stan stad ryb w regionie Morza Śródziemnego;
1. podkreśla znaczenie kompleksowego egzekwowania w perspektywie krótkoterminowej celów i środków określonych w WPRyb oraz terminowego opracowania i skutecznego wdrożenia wieloletnich planów zarządzania zgodnie z podejściem opartym na regionalizacji i mnogości gatunków; podkreśla w szczególności potrzebę osiągnięcia celu w zakresie dobrego stanu środowiska określonego w unijnej dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej (dyrektywa 2008/56/WE), zważywszy że w ramach WPRyb powinno się podjąć decyzję w sprawie środków zarządzania rybołówstwem;
  2. jest zdania, że w ramach WPRyb Morze Śródziemne powinno nadal być traktowane odmiennie od wszystkich pozostałych basenów morskich, ponieważ znaczną jego część stanowią wody międzynarodowe, na których decydującą rolę pod względem stanu stad odgrywają państwa trzecie;
  3. uważa, że należy w trybie pilnym opracować wspólną strategię działania opartą na współpracy i uwzględniającą współpracę na wielu szczeblach: międzynarodowym, europejskim, krajowym i regionalnym; uważa, że wszystkie odnośne zainteresowane strony, w tym rybacy zawodowi i rybacy uprawiający połowy rekreacyjne, sektor rybołówstwa, tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne i rybołówstwo na niewielką skalę, naukowcy, organizacje regionalne, podmioty zarządzające morskimi obszarami chronionymi, związki zawodowe i organizacje pozarządowe, powinny uczestniczyć w realizowanym oddolnie, pluralistycznym procesie; w związku z tym podkreśla strategiczną rolę Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Śródziemnego;
  4. podkreśla, że bez uświadamiania, pełnego wspierania i angażowania społeczności nadbrzeżnych, które należy informować o zagrożeniach ich przyszłości społeczno-gospodarczej związanych z wytrzebieniem stad i gatunków morskich, nie będzie można osiągnąć pełnego potencjału środków i uregulowań prawnych w zakresie zarządzania;
  5. zwraca uwagę, że nie ma wspólnych, szczegółowych definicji rybołówstwa na niewielką skalę i tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego; podkreśla, że aby podejmować dalsze działania polityczne, należy jak najszybciej opracować takie definicje na szczeblu UE;
  6. twierdzi, że kształtowanie polityki rybołówstwa powinno odbywać się przy zapewnieniu rybakom i ich stowarzyszeniom oraz organizacjom producentów, związkom zawodowym, przybrzeżnym grupom działania i społecznościom lokalnym możliwości zaangażowania się w proces decyzyjny i włączeniu ich na stałe do tego procesu zgodnie z zasadą regionalizacji WPRyb oraz przy zaangażowaniu państw trzecich leżących na wschodnim i południowym wybrzeżu basenu Morza Śródziemnego; podkreśla, że wyłącznie przez stworzenie godziwych, zrównoważonych i równych warunków dla wszystkich zaangażowanych państw i operatorów prowadzących połowy w basenie Morza Śródziemnego możliwe będzie zapewnienie zdrowych zasobów rybnych oraz zrównoważonego i dochodowego rybołówstwa, a co za tym idzie, utrzymanie obecnego poziomu zatrudnienia i – w wersji optymalnej – stworzenie nowych miejsc pracy w sektorze rybołówstwa; podkreśla ważną rolę silnych i niezależnych partnerów społecznych w sektorze rybołówstwa, a także zinstytucjonalizowanego dialogu społecznego i zaangażowania pracowników w sprawy przedsiębiorstw;
  7. zauważa, że WPRyb przewiduje zachęty – w tym uprawnienia do połowów – w przypadku połowów selektywnych i dokonywanych w sposób zapewniający niewielki wpływ na ekosystem morski i zasoby ryb; podkreśla w związku z tym potrzebę, by państwa członkowskie stosowały przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym kryteria środowiskowe, społeczne i gospodarcze (art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb); domaga się więc poczynienia starań w tym kierunku, aby zapewnić więcej zachęt i preferencyjnych warunków dostępu do przybrzeżnych obszarów połowów flotom prowadzącym połowy na niewielką skalę (rybołówstwo tradycyjne), jeśli prowadzą one połowy wybiórcze i wywierające ograniczony wpływ; podkreśla znaczenie przeprowadzania konsultacji z zainteresowanymi społecznościami nadbrzeżnymi;
  8. zauważa, że wpływ rybołówstwa rekreacyjnego na zasoby w Morzu Śródziemnym i jego potencjał społeczno-gospodarczy nie zostały wystarczająco zbadane; jest zdania, że w przyszłości należy zgromadzić dane na temat liczby rybaków prowadzących połowy rekreacyjne, wielkości ich połowów oraz generowanej przez nich wartości dodanej w społecznościach nadbrzeżnych;
  9. zauważa, że rybołówstwo rekreacyjne przynosi duże dochody społecznościom lokalnym dzięki takiej działalności jak turystyka i ma niewielki wpływ na środowisko, przez co zasługuje na wsparcie;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

10. uważa za istotne, by wprowadzić definicje rybołówstwa przybrzeżnego, łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa tradycyjnego na niewielką skalę w oparciu o charakterystykę społeczno-gospodarczą i z zastosowaniem podejścia regionalnego;
11. podkreśla, że w rybołówstwie przybrzeżnym stosuje się tradycyjne narzędzia i techniki, które ze względu na swą specyfikę określają tożsamość i sposób życia na terenach przybrzeżnych, oraz że należy zachowywać i chronić stosowanie tych narzędzi i technik, ponieważ jest ono częścią dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz tradycji;
12. uważa, że w kontekście regionalizacji, a także przy uwzględnieniu szczególnych cech każdej formy rybołówstwa, powinno się dopuścić pewne uzasadnione odstępstwa w odniesieniu do stosowania określonych narzędzi i technik połowowych;
13. podkreśla, że zdaniem Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) należy zastosować podejście ostrożnościowe do ochrony i wykorzystywania żywych zasobów morskich oraz gospodarowania nimi, z uwzględnieniem kwestii społeczno-gospodarczych, aby osiągnąć zrównoważone rybołówstwo, a jednocześnie chronić i zachowywać ogół środowiska morskiego; podkreśla, że brak odpowiednich danych naukowych nie może być usprawiedliwieniem dla braku wdrożenia środków ochrony i zarządzania; uważa, że niezwłoczne rozwiązanie problemu braku danych i niepodważalnych dowodów naukowych dotyczących stanu stad ryb ma ogromne znaczenie; podkreśla, że należy przeprowadzać konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz angażować je w ten proces;
14. uważa, że aby chronić i zachowywać zasoby rybne i środowiskowe w basenie Morza Śródziemnego, potrzebna jest skuteczna polityka zarządzania rybołówstwem opierająca się na silnych, zakrojonych na szeroką skalę i mających pilny charakter strategiach politycznych i środkach przeciwdziałania czynnikom, które wywierają negatywny wpływ na te zasoby, takim jak: zmiana klimatu (globalne ocieplenie, zakwaszenie, opady deszczów), zanieczyszczenia (chemiczne, organiczne, makro- i mikroskopowe), niekontrolowane poszukiwanie i wydobywanie gazu i ropy naftowej, transport morski, inwazyjne gatunki, niszczenie lub modyfikacja siedlisk przyrodniczych, przede wszystkim przybrzeżnych; podkreśla w związku z tym znaczenie lepszego zrozumienia wpływu tych czynników na stada ryb; domaga się zatem wzmocnienia istniejących już europejskich zdolności w zakresie obserwacji i monitorowania Morza Śródziemnego, takich jak EMODnet, a także program Copernicus i jego komponent morski;
15. uważa, że ochrona i zachowanie zasobów rybnych i morskich basenu Morza Śródziemnego nie mogą opierać się wyłącznie na środkach dotyczących sektora rybołówstwa, ale powinny również obejmować pozostałe sektory działalności wywierające wpływ na środowisko morskie;
16. uważa, że należy zintensyfikować wysiłki na rzecz poprawy stanu wiedzy o środowisku morskim, zwłaszcza o stadach podlegających połowom przemysłowym, by na tej podstawie planować ich zrównoważoną eksploatację;
17. stanowczo podkreśla, że prowadzenie nielegalnych, nieraportowanych lub nieuregulowanych połowów w basenie Morza Śródziemnego jest nadal rozpowszechnione, nawet w krajach UE; uważa, że wszelkie działania na rzecz ochrony zasobów, a przede wszystkim na rzecz ochrony gospodarki opartej na rybołówstwie na niewielką skalę, mogą być skuteczne jedynie w połączeniu z konsekwentną i zdecydowaną walką z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami; jest zdania, że w celu zwalczania tego rodzaju połowów UE musi zapewnić sobie wsparcie państw trzecich leżących w basenie Morza Śródziemnego; uważa ponadto, że należy zharmonizować procedury kontroli we wszystkich państwach basenu Morza Śródziemnego ze względu na bardzo rozbieżne stosowanie procedur kontroli i kar;
18. przypomina, że społeczności nadbrzeżne mają duży wpływ na skuteczność środków na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, wykrywania ich oraz ich identyfikacji;
19. uważa, że priorytetowe znaczenie ma nasilenie działań kontrolnych, zarówno na lądzie wzdłuż całego łańcucha dystrybucji (rynków i usług gastronomicznych), jak i na morzu, szczególnie w strefach, w których rybołówstwo zostało okresowo wstrzymane lub zakazane;
20. jest zdania, że aby uniknąć nierówności społecznej, należy przyznawać możliwości połowowe na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów, w tym kryteriów środowiskowych, społecznych i gospodarczych, przy uwzględnieniu metod mających niewielki wpływ na środowisko; uważa, że uprawnienia do połowów powinny być sprawiedliwie rozdzielane w poszczególnych segmentach sektora rybołówstwa, w tym tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa na niewielką skalę; jest również zdania, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyB należy zapewniać flotom zachęty do stosowania bardziej selektywnych narzędzi i technik połowowych, które wywierają niewielki wpływ na środowisko morskie;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

21. jest zdania, że problem degradacji stad w Morzu Śródziemnym należy rozwiązać za pomocą środków zarządzania rybołówstwem i środków ochrony w odniesieniu do rybołówstwa przemysłowego i połowów rekreacyjnych, w tym głównie – w drodze ograniczeń obszarowych i czasowych oraz dziennych lub tygodniowych limitów połowowych, jak również – w stosownych przypadkach – kwot połowowych; jest zdania, że pozwoliłoby to zapewnić równe warunki prowadzenia działalności połowowej w porównaniu z państwami trzecimi w odniesieniu do wspólnych stad; uważa, że środki takie należy przyjmować w ścisłej współpracy z sektorem rybołówstwa, aby zapewnić ich skuteczne wdrożenie;

22. z zadowoleniem przyjmuje wzrost liczby inspekcji przeprowadzanych przez Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa i podkreśla potrzebę wzmoczenia wysiłków na rzecz rozwiązania dwóch głównych problemów dotyczących zgodności w 2016 r., a mianowicie: zgłaszania fałszywych dokumentów (dzienniki pokładowe, deklaracje wyładunkowe i przeładunkowe, dokumenty sprzedaży itp.) oraz korzystania z zabronionych lub niezgodnych z przepisami narzędzi połowowych;

23. podkreśla, że zobowiązania wynikające z obowiązku wyładunku ustanowionego w zreformowanej WPRyb nie powinny w żadnym wypadku stanowić obciążenia dla rybaków;

24. apeluje o zbadanie konsekwencji położenia kresu odrzutom połowowym w kontekście pozbawiania organizmów morskich i innych gatunków, np. mew, substancji odżywczych;

25. zauważa, że system morskich obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym obejmuje nieodpowiednią powierzchnię oraz że w poszczególnych basenach zasięg tych obszarów jest bardzo zróżnicowany; zwraca uwagę, że panuje ogólny brak zasobów gospodarczych; uważa, że ważne jest uznanie i wzmocnienie roli, jaką odgrywają morskie obszary chronione jako zaawansowane laboratoria do prowadzenia badań naukowych w odniesieniu do wdrażania konkretnych środków, współpracy i zarządzania dzielonego z rybakami oraz optymalizacja ich wykorzystania w świetle doradztwa naukowego i celów związanych z ochroną; uważa, że w związku z tym ważne jest zapewnienie stabilnego podwyższenia poziomu finansowania tego systemu; uważa, że kluczową kwestią jest bliższa współpraca z GFCM i z państwami trzecimi mająca na celu wskazanie obszarów, na których należy stosować środki ochrony, oraz stworzenie skutecznego systemu monitorowania i kontroli, aby sprawdzić skuteczność tych obszarów;

26. podkreśla znaczenie zadbania o to, by morskie obszary chronione obejmowały przynajmniej 10 % powierzchni Morza Śródziemnego do roku 2020 zgodnie z oenietowskim celem zrównoważonego rozwoju nr 14.5; zwraca się do GFCM, by podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. uzgodniła stopniowy harmonogram, a także ustaliła wymierne cele prowadzące do realizacji tego założenia; podkreśla, że w wielu przypadkach zarządzanie istniejącymi już chronionymi obszarami morskimi jest niewłaściwe; uważa w związku z tym, że obok wprowadzenia skutecznego systemu monitorowania i kontroli potrzebne jest opracowanie i wprowadzenie środków zarządzania zgodnie z podejściem ekosystemowym, aby móc nadzorować skuteczność środków ochronnych;

27. podkreśla w szczególności potrzebę ochrony współpracy w zakresie zarządzania obszarami newralgicznymi, które stanowią ważne tarliska gatunków istotnych z gospodarczego punktu widzenia (np. Kotlina Jabucka na Adriatyku);

28. podkreśla, że Morze Śródziemne charakteryzuje się obecnością unikalnych populacji organizmów żywych, które są eksploatowane przez floty różnych państw, i że z tego względu konieczna jest ścisła współpraca między wszystkimi zainteresowanymi stronami i na wszystkich szczeblach oraz koordynacja środków regulujących rybołówstwo;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań w celu rozwiązania problemu odpadów morskich i tworzyw sztucznych w morzu, które są przyczyną poważnych szkód środowiskowych, gospodarczych i zdrowotnych;

30. uważa, że zasadnicze znaczenie ma przyjęcie zróżnicowanego i zniuansowanego podejścia w strategiach politycznych, w ramach planów zarządzania, z zastosowaniem różnych kryteriów opartych na cechach biologicznych gatunków oraz na cechach technicznych metod połowów; uważa ponadto, że odpowiednie planowanie przestrzenne (całkowite zamykanie obszarów dla połowów na zasadzie rotacji, całkowicie lub częściowe zamykanie w zależności od systemów połowowych) i czasowe (okres ochronny) powinno być elementem każdego planu wieloletniego, podobnie jak propagowanie środków technicznych ukierunkowanych na jak największą selektywność narzędzi; podkreśla, że należy przewidzieć odpowiednie rekompensaty finansowe;

31. przyjmuje z zadowoleniem podjęte przez Komisję zobowiązania na rzecz wieloletniego planu zarządzania dotyczącego Morza Śródziemnego; podkreśla znaczenie regionalizacji WPRyb dla zarządzania rybołówstwem w basenie Morza Śródziemnego; domaga się, aby Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego (MEDAC) uczestniczył w całym procesie opracowywania i wdrażania wieloletniego planu zarządzania oraz środków regionalnych;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

32. podkreśla, że w okresach ochronnych należy zagwarantować rybakom godziwe dochody;
33. zwraca uwagę, że należy przyjąć dla Morza Śródziemnego minimalną dozwoloną wielkość ryb dla wszystkich gatunków handlowych i będących celem połowów rekreacyjnych w zależności od dojrzałości płciowej, określaną na podstawie najlepszych dostępnych opiniach naukowych; wskazuje, że należy podjąć działania na rzecz skuteczniejszego egzekwowania tych minimalnych wielkości;
34. jest zdania, że należy zachęcać do prowadzenia działań w koordynacji z państwami regionu Morza Śródziemnego nienależących UE w drodze wzmocnienia współpracy politycznej i technicznej pod egidą instytucji międzynarodowych działających w tym regionie; z zadowoleniem przyjmuje niedawne uruchomienie przez Komisję Europejską programu MedFish4Ever, który zakłada wezwanie do działań na rzecz zahamowania degradacji stad w basenie Morza Śródziemnego; podkreśla, że w ramach tego programu należy podjąć wszelkie możliwe działania na rzecz wspierania zrównoważonego rybołówstwa w państwach basenu Morza Śródziemnego;
35. podkreśla, że konieczne jest promowanie i wdrożenie protokołu czasowo-przestrzennych zamknięć obszarów, który umożliwiłby ograniczenie działalności połowowej i odpowiednio by ją dystrybuowały w ciągu roku dzięki tymczasowym ograniczeniom połowów w strefach wylęgu pewnych gatunków; zaznacza, że sezonowy charakter i specjalizacja działalności połowowej mogłyby być bardzo produktywne i wymagają zaplanowania w porozumieniu ze społecznościami rybaków i doradcami naukowymi;

Działania ukierunkowane na państwa trzecie

36. wzywa Komisję do promowania działań przez GFCM w celu poprawy stanu stad ryb współdzielonych z państwami trzecimi i do korzystania przy tym również z ugruntowanej już współpracy między instytucjami reprezentującymi poszczególne marynarki i przedsiębiorstwa działające w sektorze rybołówstwa a odpowiadającymi im organami lub instytucjami zainteresowanych państw trzecich;
37. zauważa, że brak wspólnych ram regulacyjnych dla flot UE i państw trzecich prowadzących działalność w regionie Morza Śródziemnego jest przyczyną nieuczciwej konkurencji między rybakami i jednocześnie stanowi zagrożenie dla długoterminowej równowagi połowów współdzielonych gatunków;
38. podkreśla znaczenie współpracy oraz potrzebę wspierania zgodności z przepisami i równych warunków działania w dziedzinie kontroli rybołówstwa z państwami trzecimi i regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), a także wzmocnienia horyzontalnej koordynacji zarządzania obszarami morskimi i stadami poza jurysdykcjami krajowymi;
39. wzywa Komisję, by wspierała państwa regionu Morza Śródziemnego spoza UE w osiągnięciu zrównoważonego rybołówstwa, także przez utrzymywanie otwartego kanału komunikacji, oraz by nawiązała konieczny dialog między różnymi administracjami krajowymi, tak aby odpowiednio uzupełniać wdrażanie strategii średnioterminowej GFCM (2017-2020) i odwrócić alarmujące tendencje, jakim podlegają stada śródziemnomorskie; wzywa Komisję do wprowadzenia skutecznej wymiany informacji z państwami trzecimi w regionie Morza Śródziemnego na temat działalności flot innych państw trzecich prowadzących połowy na Morzu Śródziemnym;
40. wzywa do utworzenia regionalnego planu w ramach GFCM z myślą o zapewnieniu równych warunków wszystkim statkom prowadzącym połowy na wodach Morza Śródziemnego oraz zagwarantowaniu właściwej równowagi pomiędzy zasobami rybnymi i zdolnością połowową flot wszystkich krajów basenu Morza Śródziemnego; ponadto wzywa do utworzenia regionalnego centrum satelitarne systemu monitorowania statków (VMS) i wspólnych inspekcji;
41. zaleca, aby Komisja zrezygnowała z przywozu towarów pochodzących z państw trzecich, które nie przyjmują niezbędnych środków służących zapobieganiu połowom NNN oraz zniechęcaniu do nich i ich eliminowaniu, mimo że są do tego zobowiązane na mocy prawa międzynarodowego jako państwa bandery, portu, strefy przybrzeżnej lub państwa wprowadzania do obrotu;
42. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania państw trzecich, udzielania im wszelkiej możliwej pomocy oraz i współpracy z nimi, aby lepiej zwalczać połowy NNN na całym Morzu Śródziemnym;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

43. wzywa państwa przybrzeżne do współpracy na rzecz ustanowienia obszarów ograniczonych połowów i morskich obszarów chronionych, także na wodach międzynarodowych;
44. podkreśla potrzebę ustanowienia podstawowych norm obowiązujących na całym Morzu Śródziemnym w celu zarządzania rybołówstwem rekreacyjnym;

Aspekty społeczno-gospodarcze

45. podkreśla, że 250 000 osób jest bezpośrednio zatrudnionych na pokładach jednostek pływających i że liczba osób, które utrzymują się z pracy w sektorze rybołówstwa, jest wyższa wykładniczo, jeśli uwzględni się rodziny, które utrzymują się dzięki wsparciu dla regionalnego rybołówstwa i które są zatrudnione w sektorach pomocniczych, takich jak przetwórstwo, utrzymanie jednostek pływających i turystyka, w tym turystyka związana z rybołówstwem rekreacyjnym; zauważa, że 60 % prac związanych z rybołówstwem wykonuje się w krajach rozwijających się południowej i wschodniej części regionu Morza Śródziemnego, co wskazuje na rolę, jaką odgrywają rybołówstwo na małą skalę (tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne) i rybołówstwo rekreacyjne w zrównoważonym rozwoju tych regionów, a w szczególności w odniesieniu do najbardziej narażonych społeczności nadbrzeżnych;
46. uważa, że zasadnicze znaczenie ma poprawa warunków pracy rybaków, począwszy od zapewnienia im godnego wynagrodzenia i uczciwej konkurencji, przy czym należy szczególnie uwzględnić wysoki wskaźnik wypadków w tym sektorze i wysokie ryzyko wystąpienia chorób zawodowych; proponuje, aby państwa członkowskie, działając zgodnie z własnymi przepisami i praktykami, wprowadziły instrumenty wsparcia dochodu; zaleca też stworzenie przez państwa członkowskie funduszu kompensacji stabilnych dochodów, obejmującego okresy, w których obowiązuje zakaz połowów, między innymi z uwagi na niekorzystne zjawiska pogodowe, niepozwalające na prowadzenie działalności, okresy zamknięte (okresy ochrony biologicznej) zapewniane w celu ochrony cyklu życia poławianych gatunków, katastrofy naturalne, przedłużające się zjawiska skażenia środowiska i zanieczyszczenia biotoksynami morskimi;
47. zauważa, że sektor rybołówstwa UE przeżywa od kilku lat trudny okres w związku ze wzrostem kosztów produkcji, coraz gorszym stanem stad ryb, mniejszymi połowami oraz ciągłym spadkiem dochodów;
48. wskazuje, że sytuacja społeczno-gospodarcza w sektorze uległa pogorszeniu z różnych względów, w tym ze względu na spadek liczebności stad ryb, obniżenie wartości ryb w początkowym punkcie sprzedaży (co nie znajduje odzwierciedlenia w cenach sprzedaży detalicznej, będących efektem nieuczciwego podziału wartości dodanej w całym łańcuchu wartości sektora przez większość pośredników, a w niektórych regionach z uwagi na monopol dystrybucyjny) oraz wzrost kosztów paliw; zauważa, że trudności te doprowadziły do zwiększenia nakładu połowowego, co stanowi szczególnie niepokojące zjawisko w przypadku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, mogące nawet zagrozić temu tradycyjnemu stylowi życia i przetrwaniu lokalnych społeczności wysoce zależnych od działalności połowowej;
49. podkreśla znaczenie rozwoju inicjatyw, takich jak turystyka połowowa lub badania naukowe, które mogą mieć pozytywny wpływ na zatrudnienie i umożliwiają obniżenie nakładu połowowego;
50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim pracownikom sektora rybołówstwa lepszego dostępu do godziwych warunków pracy i odpowiedniej ochrony socjalnej, niezależnie od wielkości i rodzaju przedsiębiorstwa, w którym są zatrudnieni, miejsca zatrudnienia i umowy, również dzięki zawartym w regionie umowom o partnerstwie na rzecz zrównoważonego rybołówstwa, aby zwalczać dumping socjalny i poprawić dostęp do rynków i finansowania, współpracę z administracją publiczną i instytucjami, a także zróżnicowanie pochodzenia środków utrzymania; podkreśla znaczenie skutecznych inspekcji i kontroli pracy;
51. zwraca uwagę na potrzebę poprawy warunków pracy rybaków w obliczu wysokiego wskaźnika wypadków w tym sektorze, a także nieproporcjonalnie wysokiego ryzyka wystąpienia chorób zawodowych, zarówno fizycznych, jak i psychicznych; podkreśla potrzebę zagwarantowania rybakom właściwej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; zaznacza, jak ważne jest zapewnienie odpowiednich urządzeń sanitarnych zarówno na statkach rybackich, jak i na lądzie oraz przyzwoitych warunków zakwaterowania i dostępności zajęć rekreacyjnych; podkreśla konieczność zagwarantowania stałej operacyjności i żeglowności w portach i podejściach portowych oraz na szlakach wodnych;
52. podkreśla potrzebę zagwarantowania, że wszystkie ryby i produkty rybołówstwa importowane do UE są zgodne z międzynarodowymi standardami w zakresie ochrony środowiska, prawa pracy i praw człowieka; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zagwarantowały uczciwą konkurencję i zrównoważony charakter sektora rybołówstwa, aby zachować miejsca pracy i wzrost; podkreśla, że jest to niezbędne nie tylko ze względu na konkurencję w ramach Unii, ale zwłaszcza ze względu na konkurentów z państw trzecich;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

53. uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny promować pełne wykorzystywanie środków z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa; jest zdania, że Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, aby wspomagać zarówno państwa członkowskie, jak i państwa spoza UE, w jak najefektywniejszym wykorzystaniu wszystkich dostępnych funduszy, w szczególności w odniesieniu do:

- poprawy warunków socjalnych i bezpieczeństwa na pokładzie;
- poprawy statusu pracy i kształcenia zawodowego oraz wspierania tworzenia i rozwijania nowych form działalności gospodarczej w sektorze poprzez rekrutację, kształcenie i multidyscyplinarne szkolenie młodych ludzi;
- zwiększenia roli kobiet w rybołówstwie oraz w sektorach produkcyjnych bezpośrednio związanych z sektorem rybołówstwa, z uwzględnieniem faktu, że kobiety stanowią 12 % całkowitej siły roboczej w sektorze;

54. zaznacza, że EFMR musi pomagać tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu w modernizacji sprzętu, tak aby zapewnić możliwość wywiązywania się w szczególności z istotnych wymogów związanych z obowiązkiem wyładunkowym;

55. wzywa Komisję, by wspierała tworzenie i działanie rybackich lokalnych grup działania, które promują zrównoważony model rybołówstwa;

56. uważa, że konieczne jest promowanie i umacnianie współpracy pomiędzy rybakami, zwłaszcza rybakami działającymi na małą skalę w tym samym obszarze lub regionie, a także tworzenie zachęt do tej współpracy, tak aby rybacy wspólnie planowali i zarządzali lokalnymi zasobami rybołówstwa w celu skutecznej i praktycznej regionalizacji, zgodnie z celami WPRyb; uważa, że ogromne rozdrobnienie i zróżnicowanie zawodów, celów, charakterystyki technicznej i stosowanych narzędzi jest specyficzną cechą rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego oraz że horyzontalne i jednolite podejście nie zapewniłoby w związku z tym poszanowania i wspierania tej lokalnej specyfiki;

57. zauważa, że choć ostatnio sytuacja poprawiła się, to jednak w dalszym ciągu liczba stad, których stanu nie oceniono w sposób wiarygodny, pozostaje bardzo duża, a Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) wyraża ubolewanie, że zmniejszyła się również liczba ocen – z 44 w 2012 r. do jedynie 15 w 2014 r.; podkreśla, jak ważne jest zapewnienie szybkiego i prawidłowego gromadzenia danych oraz wspieranie zwiększenia liczby badań i gatunków ujętych w bazie danych oraz zachęt w tym zakresie, a co za tym idzie pogłębianie wiedzy na temat zasobów, wpływu rybołówstwa rekreacyjnego i czynników zewnętrznych, takich jak zanieczyszczenia, w celu osiągnięcia zrównoważonego zarządzania stadami;

58. uważa, że racjonalne i zrównoważone zarządzanie zasobami jest ściśle uzależnione od ilości zebranych danych i od ich wykorzystywania naukowego w odniesieniu do czynników takich jak zdolność połowowa, prowadzona działalność połowowa i związana z nią aktualna sytuacja społeczno-gospodarcza oraz status biologiczny odławianego stada;

59. zauważa, że tylko 40 % ryb wyładowywanych na obszarze działania GFCM pochodzi ze stad, dla których istnieje przekazana Komisji ocena naukowa, oraz że odsetek ten jest jeszcze niższy w przypadku stad podlegających planowi zarządzania; zauważa konieczność rozszerzania zakresu ocen naukowych stanu stad oraz zwiększenia odsetka wyładowywanych ryb pochodzących z form rybołówstwa, które podlegają regulacjom zawartym w wieloletnich planach zarządzania;

60. uważa za istotne, by oceniać nakład połowowy rybołówstwa rekreacyjnego oraz gromadzić dane o połowach na poziomie basenów morskich i poziomie Morza Śródziemnego;

61. podkreśla konieczność przyjęcia zintegrowanych podejść, w których uwzględnia się jednocześnie niejednorodność środowiska morskiego, złożoność gatunków (poławianych i niepoławianych) żyjących w morzu, różne cechy i zachowania związane z działalnością połowową, zjawisko obniżenia wartości ryb w początkowym punkcie sprzedaży oraz, w niektórych regionach, monopol dystrybucyjny, a także wszystkie inne czynniki, które wpływają na stan zdrowia stad ryb;

62. przyznaje, że dostępne dane umożliwiające pomiar zasięgu i wpływu rybołówstwa na małą skalę są ograniczone i mogą różnić się w poszczególnych państwach; przyznaje również, że wskutek braku danych pojawia się tendencja do niedoszacowania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;

63. podkreśla, że poprawa stanu wiedzy na temat skutków ekonomicznych i społecznych różnych rodzajów rybołówstwa, zwłaszcza tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa rekreacyjnego, pomogłaby ustalić najlepsze środki zarządzania;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

64. zdecydowanie popiera propozycję GFCM, by stworzyć katalog działalności połowowej, w którym zawarte byłyby informacje dotyczące narzędzi i czynności związanych z rybołówstwem, opis obszarów połowowych, a także gatunków docelowych i przyłówów, tak aby zapewnić pełen opis działalności połowowej na danym obszarze oraz jej powiązania z innymi sektorami, takimi jak np. rybołówstwo rekreacyjne;

65. uważa, że nowe zasady należy stosować w odniesieniu do połowów rekreacyjnych oraz że należy również sporządzić wykaz rekreacyjnych działań połowowych zawierający informacje dotyczące silników i ciągnięcia sieci, opis obszarów połowowych, a także informacje o gatunkach docelowych i przyłowach;

66. wzywa Komisję, by wspierała ścisłą współpracę naukową i podejmowała starania na rzecz usprawnienia gromadzenia danych dotyczących najważniejszych stad przez skrócenie czasu między zebraniem danych a końcową oceną i przez skierowanie wniosku o ocenę nowych stad do STECF; głęboko ubolewa, że na obszarze Morza Śródziemnego większość wyładunków obejmuje gatunki, dla których dostępna jest tylko niewielka ilość danych (ang. „data deficient fisheries”);

67. podkreśla zasadniczą i kluczową konieczność udoskonalenia wymiany danych oraz walki z ich niedostępnością i rozproszeniem przez utworzenie wspólnej bazy danych zawierającej kompleksowe i rzetelne dane dotyczące zasobów rybołówstwa oraz powołanie sieci ekspertów i instytucji badawczych specjalizujących się w różnych dziedzinach nauki o rybołówstwie; taka baza danych powinna być finansowana przez UE i zawierać wszystkie dane o rybołówstwie i działalności połowowej dla każdego podobszaru geograficznego, w tym dane dotyczące połowów rekreacyjnych, tak aby ułatwić kontrolę jakości oraz niezależną i kompleksową analizę danych, co umożliwi lepszą ocenę stad;

68. zauważa, że wpływ, cechy i skala połowów NNN nie zostały poddane dostatecznej ocenie, a sama ocena różni się w zależności od kraju regionu basenu Morza Śródziemnego oraz że w związku z tym informacje na temat obecnego stanu łowisk i tendencji w tych krajach nie są właściwie ujęte; podkreśla, że kraje te powinny być odpowiednio uwzględnione przy opracowywaniu ocen naukowych na potrzeby zarządzania rybołówstwem;

69. wzywa państwa członkowskie, by zapobiegały nadużyciom związanym z produktami żywnościowymi pochodzenia morskiego poprzez oznakowanie produktów i ich identyfikowalność oraz wzmogły wysiłki służące zwalczaniu nielegalnych połowów; ubolewa z powodu niedostatecznej ilości informacji na temat stanu większości stad oraz nad tym, że blisko 50 % połowów nie zostaje oficjalnie zgłoszonych, a zarazem 80 % wyładunków obejmuje stada, co do których istnieje niewiele danych;

70. wzywa państwa członkowskie do ratyfikacji i pełnego wdrożenia odpowiednich konwencji MOP odnoszących się do pracowników sektorów związanych z rybołówstwem, aby zapewnić im odpowiednie warunki pracy i wzmocnić instytucje rokowań zbiorowych, tak aby umożliwić pracownikom sektora morskiego, w tym osobom samozatrudnionym, korzystanie z przysługujących im praw pracowniczych;

71. wzywa Komisję, by promowała i wspierała inwestycje w dywersyfikację i innowacje w sektorze rybołówstwa przez rozwój działalności uzupełniającej;

Świadomość

72. podkreśla, że faktyczne rezultaty i pełną zgodność z celami można osiągnąć pod warunkiem zapewnienia wysokiego poziomu odpowiedzialności i świadomości podmiotów działających w sektorze przez wspieranie rozwoju i kształcenie wszystkich rybaków (zajmujących się rybołówstwem zawodowo i rekreacyjnie) oraz zaangażowanie ich w proces decyzyjny, z uwzględnieniem konkretnych działań mających na celu rozpowszechnianie dobrych praktyk;

73. uważa za istotne, aby wspierać przekazywanie konsumentom rzetelnych informacji o dokładnym pochodzeniu oferowanych produktów i metodach ich pozyskiwania przez obowiązkowe wymaganie tych danych w informacjach podawanych konsumentom, obok daty połowu; należy także przeanalizować i ocenić, czy środki zawarte w nowej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych przyczyniły się do jakości informacji przekazywanych konsumentom;

74. uważa, że ważne jest również uwrażliwianie i edukowanie konsumentów w zakresie odpowiedzialnego spożywania ryb, by wybierali lokalne gatunki, odławiane przy wykorzystaniu zrównoważonych technik, w miarę możliwości pochodzące z nieprzełowionych i mało skomercjalizowanych stad; uważa, że należy w tym celu promować skuteczny i wiarygodny system identyfikowalności i etykietowania, współpracując w tym zakresie z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, aby między innymi informować konsumentów i zwalczać oszustwa w branży spożywczej;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

75. wyraża przekonanie, że należy osiągnąć równowagę między uczciwą konkurencją, wymaganiami konsumentów, zrównoważonym charakterem sektora rybołówstwa i zachowaniem miejsc pracy; podkreśla potrzebę przyjęcia przez wszystkie państwa regionu Morza Śródziemnego kompleksowego podejścia i wykazania silnej woli politycznej w celu sprostania wyzwaniom i poprawy sytuacji Morza Śródziemnego;

76. z zadowoleniem przyjmuje kampanię MedFish4Ever zainicjowaną przez Komisję w celu uświadomienia ogółowi społeczeństwa sytuacji na Morzu Śródziemnym;

77. uważa, że dostawy dla szkół, szpitali i innych instytucji publicznych powinny pochodzić przede wszystkim z lokalnych połowów;

78. podkreśla, że – ze względu na ten nowy kontekst i wszystkie wspomniane nowe wzajemnie ze sobą powiązane czynniki oddziałujące w regionie Morza Śródziemnego – należy dokonać przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 dla Morza Śródziemnego w celu dostosowania go do aktualnej sytuacji;

79. podkreśla, że w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 należy poddać przeglądowi część, która dotyczy wiążącego zakazu stosowania określonych tradycyjnych narzędzi połowowych (zakazu stosowania sieci skrzelowych stawnych poza rybołówstwem komercyjnym), a także przepisy odnoszące się do specyficznych cech narzędzi połowowych, takich jak wysokość sieci rybackich, wielkość oczek w sieciach, głębokość i odległość od brzegu, które pozwalają na stosowanie narzędzi;

o

o o

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
